

[Jimmy Stahr]

bestemmende«, for hvis der ovre på den anden side af bordet sidder syv forskellige andre organisationer og dagbladet sidder med 49 pct., vil det i praksis – i praksis – få en bestemmende indflydelse.

Men det er jo ikke det, det drejer sig om, for her snakker vi om lovgivning, derfor må vi snakke om det juridiske, og det, vi bad om, var altså, at vi kunne gøre det.

Hvis fru Connie Hedegaard nu ryster på hovedet, kunne man lige så godt vende det om og sige: Hvorfor kunne ministeren ikke acceptere dette her standpunkt?

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg bliver nødt til lige at sige til fru Ingerlise Koefoed, at vi ønsker jo, kan man sige, total frihed med hensyn til mulighederne for at reklamere både i lokal-tv, lokalradio, TV 2 osv. Vi mener, det er for restriktivt, men jeg forsøgte simpelt hen bare for et øjeblik at være realistisk – hvad det for nogle kniber med en gang imellem herinde – og se, hvad der er flertal for i øjeblikket, og der er flertal for, at der er nogle begrænsninger. Det var alene det, jeg hentydede til, fordi de andre forhold, som fru Ingerlise Koefoed nævner, er jeg enig i at der skal kigges nærmere på, og det får vi mulighed for i næste samling.

Med hensyn til den bestemmende indflydelse er det stadig væk fantastisk at høre, at hr. Jimmy Stahr ikke vil vedkende sig de nære relationer, der er til en lang række lokalradioer og lokal-tv, som bare får pengene uden at have bestemmende indflydelse. Der lossers man bare løs, betaler millioner efter millioner, og det har man gjort i flere år. Og tilsyndeladende har man gjort det meget godt mange steder, for man har jo fået fat i mange lokale tv-stationer og mange lokalradiostationer, og så kan jeg godt forstå, at hr. Jimmy Stahr er meget, meget betænkelig, hvis der nu kommer en professionel konkurrence, som der helt sikkert gør, når dagbladene kommer ind i billedet. Men jeg tror bestemt også, det er det, befolkningen ønsker.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Hvis hr. Jimmy Stahr mener, at 49 pct. af dagblade og distriktsblade i praksis betyder be-

stemmende indflydelse, kan jeg godt forstå, at han mener, det er ret ligegyldigt, hvad der står. Så kan jeg til gengæld ikke forstå, hvorfor man ikke kan stemme for det, der er ærligt, nemlig at sige, at så kan de have bestemmende indflydelse, uanset hvad procenten er. Men det er der så ikke noget at gøre ved, det bliver jo en strid om ord. Det er bare mærkeligt, at Socialdemokratiet så ikke har villet gå med på det punkt.

Men jeg har stadig ikke forstået, hvorfor i alverden Socialdemokratiet har tænkt sig ikke at stemme for fonden, når det i virkeligheden – det meddeler hr. Jimmy Stahr her fra talerstolen – ikke er fonden, man har noget imod. Så må man da kunne stemme for den.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Bare et afklarende spørgsmål til hr. Helge Sander. Jeg ved da godt, at hr. Helge Sander er interesseret i at få reklamer spredt ud over radio og fjernsyn, sådan som det nu måtte passe, men det var ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, om hr. Helge Sander ikke vil acceptere, at der skal være en eller anden etisk, moralsk, eller hvad man nu skal kalde det, kodeks for, hvordan og for hvem man må reklamere såvel i radio som i tv. Og hvad er forskellen for hr. Helge Sander på den kodeks, når det drejer sig om lokalradio, og når det drejer sig om lokal-tv?

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Jeg tror næsten ikke, jeg orker at prøve at stå her og repetere et års forhandlingsforløb frem og tilbage, hvor vi har været inde i alle disse forhandlinger. Men jeg vil godt referere fra de sidste forhandlinger, som foregik i sidste uge, bl.a. mellem ministeren og mig, at der ikke var nogen problemer omkring fonden. Dermed er ikke sagt, at vi synes, at alt i den fond er godt. Der er bl.a. helt klart, som jeg sagde før, spørgsmålet om det kommunale islæt, som vi slet ikke bryder os om. Men det var sikkert noget, vi under forhandlingerne kunne have løst, hvis man ikke pludselig havde vendt på en tallerken og taget Fremskridtspartiet, som ville acceptere det hele. Og det forstår jeg godt. Jeg har ikke engang bebrejdet regeringen, at man vendte om fra et Socialdemokrati, som måske var lidt tungt at danse med, fordi vi havde nogle pro-